

[Julin.]

Grund, at Børn indtil 14 Aars Alderen ikke er i Besiddelse af den tilstrækkelige Udvikling til at kunne tilegne sig Stoffet med den fulde Forstaaelse. Man kan ved Gentagelse indterpe Børnene en Række Regler og Hukommelsesstof, men i mange Tilfælde vil det skorte paa den virkelige Tilegnelse og den klare Forstaaelse.

Nu mener jeg selvsagt ikke, at den paatænkte Ungdomsskole skal være Barne-skolen om igen. Blev den det, vilde det sikkert blive vanskeligt at fastholde de unges Interesse i Undervisningstimerne, og jeg frygter for, at det vilde blive mere end vanskeligt at holde dem fast Undervisningstiden ud. Jeg er altsaa indforstaaet med, at der i Ungdomsskolen skal sigtes videre, at der maa tilstræbes at bringe de unge Kundskaber og Kendskab, som kan være af afgørende Værdi for dem i deres praktiske Virksomhed. Byder Ungdomsskolen sine Elever en Undervisning, som de unge kan indse, de kan faa Nytte af i deres praktiske Gerning, vil deres Interesse sikkert kunne vækkes og fastholdes. De vil føle Tilfredsstillelse ved Undervisningen, og der vil vækkes hos dem en Arbejdsglæde, som kan blive af den allerstørste Værdi for dem.

Men naar jeg har sagt dette, vil jeg gerne i Tilknytning til de Bemærkninger, jeg fremførte for et Øjeblik siden om den almindelige Undervisning, sige, at jeg hilser med Glæde, at der til Forslaget er knyttet en Bestemmelse om, at selv om Undervisningen skal være praktisk betonet — eller som vi nu hørte den foregaaende Taler sige: fagligt betonet —, skal der til alle Fag, hvor det naturligt kan ske, være knyttet Øvelser i Dansk, Dagliglivets Regning og Tegning.

Jeg ønsker endnu i Forbindelse med Omtalen af det foreliggende Problem at fremsætte nogle Bemærkninger om den ufaglærte Ungdom i Byerne, der efter min Formening er langt ugunstigere stillet end de unge paa Landet. Her er for det første Lejlighederne og Fristelserne ikke saa mange, og hertil kommer, at der i Almindelighed for den tjenende Ungdoms Vedkommende er en mere intim Forbindelse mellem de unge og de Hjem, de er knyttet til, end Tilfældet er i Byerne.

Det er rigtigt, hvad der er gjort opmærksom paa i Ungdomsudvalgets Betænkning, og hvad ogsaa Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Bomholt, var inde paa, at den industrielle Udvikling har medført det for den opvoksende Ungdom uheldige Forhold, at

stadig færre og færre unge faar Mulighed for en faglig Uddannelse i Tilknytning til et Erhverv, og hertil kommer den Animositet, der bevisligt er til Stede i Haandværkerkredse over for den Maade, hvorpaa Lærlingeloven uden al Tvivl har stænget Dørene for adskillige lærelystne unge. For Ungdommens Skyld maa man haabe og ønske, at det maa lykkes at opnaa Enighed om en Revision af denne Lov.

Men altsaa, disse mange ufaglærte, Arbejdsdrengene paa Fabrikker og Lagre, Bude og Mælkedrengene, som er forholdsvis godt aflønnede og altsaa har Penge mellem Hænderne og har megen Fritid, udsættes let for større Fristelser, end de kan staa for, og i bedste Fald faar mange af dem for lidt værdifuldt ud af deres Fritid. Det er sikkert ikke ved Siden af, naar der i Ungdomsudvalgets Betænkning anføres, at disse unges Fritidstilværelse hyppigt kan sammenfattes under Begrebet „Gaden“, eller som det hedder: er henvist til Biografer, Beværtninger og Forlystelseslokaler.

Da jeg for 35 Aar siden kom fra Eksamenbordet paa det vestjyske Seminarium og første Gang satte mine Fødder paa Hovedstadens Stenbro og skulde være ung Lærer herinde — ude paa Frederiksberg var det for øvrigt —, saa jeg et Syn, som brændte sig saa dybt i mit Sind, at jeg aldrig har kunnet glemme det. Det var en Aften, jeg kom igennem Frederiksberg Have og gik ned ad Alleenberg, hvor dengang det ene Forlystelsesetablissement laa ved Siden af det andet, og jeg saa disse Tusinder af kulørte Lamper, der sendte deres flakkende Skær ud over Gaden; jeg hørte Musikkens lokkende, kaldende, dragende Toner, og saa saa jeg det Syn, som jeg ikke har kunnet glemme. Jeg saa Ungdommen komme inde fra Vesterbro i større og mindre Flokke, og de gled ind paa disse Forlystelsessteder. Jeg stod stille og tænkte: det er vel ikke saa mærkeligt, at de glider derind; det saa jo straalende ud, der var meget, der lokkede. Det er vel egentlig ikke saa underligt, tænkte jeg, naar ikke de har andet, som fylder deres Liv og optager deres Fritid. Men jeg tænkte ogsaa: hvor mange af disse unge mon denne Nat vil faa plettet deres Skjold med Pletter, som de maaske aldrig kan faa vasket af?

Der er her et Problem, ikke alene af psykologisk og social Natur, men ogsaa af etisk Natur, som det nok er værd at sætte noget ind paa at faa løst, og kan man indfange disse Tusinder af unge i den frivillige Ungdomsskole og derigennem komme dem til Hjælp i de vanskelige Ungdomsaar,